

SOLIDARITAT pàg 3

Som realment una terra d'acollida? Una realitat difícil més enllà del lema

HOQUEI HERBA pàg 18

Jordi Alastrue (RC de Polo): "Ho passo pitjor ara que quan era jugador"

línialescorts ^{18 anys}

1/3/2023 · Núm. 264 · linialescorts.cat

L'històric Esplai Olivera Rodona reclama un lloc fix

L'entitat es manifesta per denunciar que s'ha quedat sense l'espai que fins ara li cedia l'escola Anglesola pàg 10

"Barcelona està molt bruta. Hi ha sensació de degradació"

Entrevista a Pròsper Puig, president de la Fundació Barcelona Comerç pàgs 12 i 13

Foto: Joanna Chicheinitzky

FESTIVAL DE MÚSICA pàg 10
El Jardins de Pedralbes ja té nova empresa organitzadora

ESPAI PÚBLIC pàg 10
Tornen a reclamar la millora dels jardins Bacardí

COMERÇ pàg 14
Aprovada definitivament la nova Taxa Amazon

UTE
ARISTIDES
MAILLOL

CAMPUS

SETMANA SANTA

FÚTBOL I BÀSQUET

INSTAL·LACIÓ ARISTIDES MAILLOL

Data: del 03/04 al 06/04

INSCRIPCIÓ AMB CODI QR

Més informació contacta al
953.60.90.66 (UTL) o 607.01.36.67 (Mòbil)
compucc@mau.utgymak.com

HORARI

9:00h a
14:00h

EDAT

5 a 15 anys

PREU

100€

Promoció jugadors de les entitats afiliades de la Inst.Marcó 15% d'100€

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*"Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança"*

www.amic.media

154.305
lectors metropolitans

usuaris únics del 01/02 al 28/02 del 2023

línia

grup comunicació **21**

liniaxarxa.cat

el diari
metropolità

Què vol dir “volem acollir”?

» L'entitat Punt de Referència acompanya joves tutelats i extutelats en el seu camí a l'emancipació
 » L'associació va cloure el seu 25è aniversari amb un debat al CCCB sobre l'acollida a Catalunya

Anna Utiel
 BARCELONA

El 18 de febrer de 2017, desenes de milers de persones van omplir els carrers de Barcelona al crit de “Volem acollir”. La manifestació va aplegar unes 160.000 persones segons la Guàrdia Urbana i unes 500.000 segons els organitzadors, la plataforma *Casa nostra, casa vostra*. Sis anys després d'aquella jornada reivindicativa, què en queda? Realement volíem, o més ben dit, volem acollir?

Aquesta és la pregunta que es va plantejar l'entitat Punt de Referència el passat dia 9 de febrer a l'acte de cloenda del seu 25è aniversari. Va ser una jornada de debat que va concentrar més de 300 persones al teatre del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) i que, més enllà de convidar a la reflexió, va servir per difondre i posar en valor la tasca que fa l'entitat des del 1997. Una tasca, per cert, que aquest any ha estat reconeguda amb el Premi Ciutat de Barcelona en la categoria d'Educació.

Aquell 1997, una noia extutelada va aparèixer als televisors de molts catalans admetent que se sentia sola. Amb les necessitats bàsiques cobertes, l'origen del seu malestar i de bona part dels seus problemes era la solitud. “Així que fa 25 anys, responent a la crida d'aquesta jove, naixia l'associació Punt de Referència. Des d'aleshores, centenars de voluntaris i voluntàries han acollit i acompanyat centenars de joves extutelats, oferint-los el més bàsic: la seva companyia”. Aquestes van ser les paraules de la presidenta de Punt de Referència, Mònica Arús, en l'acte titulat, precisament, *Volem acollir?*.

La foto de família al final de l'acte 'Volem acollir?', de l'entitat Punt de Referència. Foto: Clàudia Frontino/Agència Talaia

Conduït pel periodista Carles Prats, el debat va comptar amb joves extutelats, experts, activistes i famílies acollidores. Tots ells es van preguntar fins a quin punt Catalunya és, com sovint es reivindica, “terra d'acollida”, i com hauria de ser aquesta acollida per esdevenir real i no quedar-se només en un lema.

QUÈ VOL DIR ACOLLIR?

“L'acollida no és només oferir ajuda humanitària”, va afirmar l'escriptora Nadia Ghulam, que va deixar clar que “no hi ha una fórmula màgica per acollir”. Ella i la seva família, però, són un bon exemple en el qual fixar-se.

Quan la Nadia va arribar a Catalunya des de l'Afganistan, va haver de “desaprendre” tot el que havia vist fins aleshores i “començar de nou”. Després d'haver-se fet passar per un home durant anys al seu país d'origen, aquí va

poder tornar a viure com a dona. I això, en el context cultural del qual partia, volia dir dur mocador. Quan ho va comunicar a la seva mare d'acollida, lluny de sentir-se jutjada, va rebre una resposta plena de naturalitat i comprensió: “D'acord, ves a la meua habitació i tria el mocador que més t'agradi”. Amb el temps, el cos li va demanar canviar el mocador per una gorra. “D'acord, comprem-ne una”, va ser la resposta de la mare. Finalment, va decidir que ni gorra ni mocador. “D'acord, doncs anem a la perruqueria”.

Amb aquesta anècdota, Ghulam va assenyalar quina és la veritable clau de l'acollida: l'acompanyament. I aquest és, de fet, el motor que mou Punt de Referència. Ho sap prou bé l'Alpha, un jove de 20 anys que va arribar a Catalunya des de Mali, passant per Mauritània i el Marroc, l'any 2019. Primer va viure en un cen-

tre de menors i després, en fer els 18 anys, en un pis de joves extutelats. Però el punt d'inflexió va ser conèixer Punt de Referència i el seu “referent”, l'Alfred.

L'Alfred és voluntari del projecte Referents, justament la iniciativa que ha valgut a l'entitat el Premi Ciutat de Barcelona. Els “referents”, que són voluntaris, es converteixen en mentors per a joves com l'Alpha. “L'Alfred em va acompanyar i ajudar en moltes coses. També em va ensenyar Barcelona, els museus...”, assegura el noi. Més endavant, l'Alpha va formar part d'un altre dels pilars de Punt de Referència, el projecte Acull. En aquest cas, els voluntaris obren les portes de casa seva i, durant nou mesos, conviuen amb els joves. Els donen una llar i, per tant, l'oportunitat de seguir construint la seva vida. Per a l'Alpha, això ha suposat poder fer allò que tant desitjava: estudiar.

“Estic fent un grau mitjà de microinformàtica”, diu amb orgull.

“TENÍEM ESPAI A CASA I AL COR”

La Cristina és una de les voluntàries que obre casa seva per acollir joves de Punt de Referència. “Amb la meua parella vam veure que teníem espai a casa i espai al cor i ens vam animar a acollir”, explica. Defensa que es tracta d'una experiència enriquidora per a totes les parts. Elles han donat una llar a un noi de Pakistan i ell els ha aportat moltes altres coses, com ara “aprenentatge sobre antiracisme”. Lamentablement, tal com va reconèixer la presidenta de l'associació, el projecte Acull “està en crisi”. “Ens costa trobar famílies que vulguin obrir la seva llar”, va confessar tot i afegir que tenen la “certesa” que se'n sortiran. “Som molts els que creiem que una societat d'acollida és una societat millor”, va sentenciar.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaescorts** a Telegram

La lupa

L'ou o la gallina

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: AMB

Al'Espai Línia estem d'estrena. Acabem de canviar la pell de les nostres parets. Hem deixat enrere l'exposició que ens ha acompanyat durant aquests primers mesos de vida de l'espai –*La Barcelona desconeguda*, marca de la casa– i hem inaugurat un nou recorregut per la història de la premsa de proximitat metropolitana que, entre altres qüestions, reflexiona sobre la debilitat de la consciència metropolitana i les dificultats que això suposa per al desenvolupament de mitjans de comunicació centrats en aquesta realitat supramunicipal.

Si no hi ha sentiment de comunitat compartit, difícilment hi haurà mitjans que s'hi adrecin, i si no hi ha mitjans, serà complicat que aquest sentiment pugui quallar i créixer. És un peix que es mossega la cua. El cercle viciós que alguns fa temps que treballem per trencar. Què va primer, l'ou o la gallina?

Sempre que penso en aquest dilema em ve al cap un nom: Gonçal Mazcuñán. Encara recordo com a la universitat ens explicava, a aquells aspirants a periodista, com ell i uns quants col·legues més van crear de zero un diari per a un territori aleshores poc vehiculat, l'anomenada Regió Setena. Sense la seva aventura periodística, que va cristal·litzar en l'ara ja històrica capçalera *Regió7*, no s'explica l'actual sentiment

de pertinença a l'avui Catalunya Central, i sense el creixement progressiu d'aquest sentiment compartit entre comarques realment diverses no s'entén l'exitosa trajectòria periodística de *Regió7*. Podríem dir que els dos vectors, territori i diari, es van anar retroalimentant, beneficiant-se mútuament i escrivint una història conjunta que els ha portat fins avui, amb la capçalera com un dels referents de la premsa comarcal

La consciència ciutadana apareix gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen

catalana i amb el territori com a realitat que es reconeix a si mateixa en el mapa i que comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions.

L'àrea metropolitana de Barcelona no és la Catalunya Central, per descomptat. Són realitats totalment diferents i incomparables. Però és indubtable que el territori metropolità, com aquella Regió Setena de Mazcuñán i companyia, també comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions. Avui les fronteres ad-

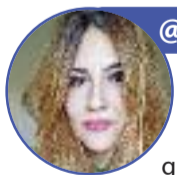
ministratives dels diversos municipis metropolitans són més difuses que mai, sobretot entre la capital i les localitats limítrofes. Vivim en una gran ciutat de ciutats. En municipis que no volen perdre la seva identitat, però que saben que només en un marc comú, el metropolità, podran afrontar el futur en condicions de no quedar-se enrere. És l'època de les grans ciutats. De les àrees metropolitanes. Ningú ho dubta. I la ciutadania veu, en el seu dia a dia, que viatja en transports públics metropolitans, que pot accedir a pisos socials metropolitans, que li cuiden les platges i els espais naturals des de la metròpoli... I que li comencen a explicar què passa en aquest territori comú mitjans de comunicació metropolitans.

És una evolució natural. El territori es vehicula, la consciència ciutadana comença a aparèixer gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen i una i altres es retroalimenten i s'enforteixen. Cada cop ens sentirem més veïns i veïnes d'aquesta gran ciutat metropolitana, segurament reclamarem noves formes de governar-la i necessitarem que hi hagi mitjans que ens l'expliquin, no de manera oportunista, sinó partint d'una trajectòria i d'un interès honestos. I en un futur altres es preguntaran: què va ser primer, l'ou o la gallina? Nosaltres, avui, estem vivint la resposta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Jessicadelmoral

La T-Jove fins als 30 anys i els ajuts al lloguer per a joves de fins a 36 anys (!). Se'ls podria deixar d'anomenar eufemísticament "joves" i considerar-los directament víctimes de la precarietat. "T-Precarietat" i "ajuts a persones en situació de precarietat de fins a 36 anys".

@andreaivilloria

Interrogatori a Laura Borràs. La líder de Junts responsabilitza de tot els funcionaris que tenia per sota (i que la van incriminar). Diu que Assumpta P., l'administradora de l'ILC, era qui va decidir com es pagaven i gestionaven els expedients. Borràs respon només els seus advocats.

@CarlaVall

No sempre és fàcil gestionar les emocions com a professional. Dispositem el millor de nosaltres en els processos, hi creiem i lluitem. Patim quan no aconseguim alleujar el dolor. Estic convençuda que no hi ha cap dia perdut en lluitar, des d'on sigui, per una societat millor.

@jordicampag

Un taxista a Madrid m'ha dit que els catalans som uns *gilipolles* perquè, carregats de raó, no ens sabem defensar, que el problema d'Espanya és que des de 1939 sempre guanyen els mateixos i que el Reial Madrid ha robat més del que cap altre equip pugui arribar a fer mai. Deu punts.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 33380-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La renovació dels jardins Bacardí va viure ahir un pas endavant amb la celebració d'una sessió participativa oberta al veïnat.

Tot i això, els veïns fa molt de temps que reclamen unes millores que la majoria d'elles no acaben d'arribar.

pàgina 10

Districte

L'Espai Olivera Rodona treballa en l'educació dels més joves des del món del lleure. Ho fa des del 1973 i ara denuncia que fa un temps que s'ha quedat sense lloc per fer la seva tasca. Fa pocs dies els seus integrants es van manifestar per denunciar el cas.

Fa pocs dies els seus integrants es van manifestar per denunciar el cas.

pàgina 10

Olivera Rodona

El consistori ha aprovat definitivament l'anomenada Taxa Amazon, que cobra un impost a les grans distribuïdores de comerç electrònic per l'ús de l'espai públic durant el repartiment de mercaderies. La idea la va impulsar ERC.

pàgina 14

Ajuntament

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 *L'escola Ítaca demana aturar la reforma del pavelló de l'Illa*
- 2 *L'Escola Paideia no perdrà el pati, però el compartirà*
- 3 *El Festival Pedralbes avança*
- 4 *Primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic*
- 5 *El Festival Jardins de Pedralbes canvia de mans: l'organitzarà Clipper's Live*

Safata d'entrada

Vergonya

per Francesc Reina

Foto cedida a l'ACN per Càritas

El filòsof Gilles Deleuze recordava l'escriptor jueu Primo Levi quan parlava de la necessitat vital que tenim de sentir vergonya per resistir-nos a l'horror de l'estupidesa humana.

Les polítiques antimigratòries, la despesa armamentística o els models pesticides d'agricultura industrial han declarat la guerra als éssers vius, són contraris a l'evolució de les espècies. Però ningú no és una illa per si mateix, som una peça més del continent, una part de l'oceà. La màgia de la sincronia rau en el secret d'endevinar el futur mirant les abelles, el comportament dels ocells i el moviment dels núvols. Tot està connectat.

En aquest planeta hi ha molts conflictes armats (alguns aparcats, altres ignorats), molts països implicats, molts interessos econòmics. Sembla com si algú se n'aprofités per exaltar sentiments d'odi i superioritat, com si volguessin treure rèdit dels plors, les explosions, les injustícies, el dolor, el temor, la

desesperança, recollint bales, rancúnies, cops i plors d'ancianes i òrfenes, ferides grans, bombardejos assassins, innocències apunyalades, sang dels mapes...

Tot i això, l'últim tabú que va quedar després de la Segona Guerra Mundial és un episodi encara silenciats, possiblement per la seva proximitat a la nostra realitat; sembla que estem creuant el llinar.

Hitler es va suïcidar al Berlín del 1945, però el seu gest, i el de la seva dona, van provocar un efecte dòmino pel qual no van ser els únics que van decidir posar fi a les seves vides; allò va ser un fet que s'ha arribat a definir com una "epidèmia". Amb la caiguda del règim nazi, milers de famílies alemanyes es van penjar, es van enverinar o es van

ofegar. Van arrossegar amb elles nadons, petits, adolescents, ancianes, milers de dones es van llevar la vida després de ser violades... Moltes d'aquestes morts van ser provocades pel terror davant l'avenç de les tropes soviètiques, però també pels sentiments de culpa, encara que, com acostuma a passar, l'explicació no és tan senzilla. Al llibre *Promet-me que et fotràs un tret*, Florian Huber va intentar explicar la psique d'un poble que va passar en pocs anys d'estar al cim del món al capdamunt de l'abisme. El patriotisme pot arribar a no ser el millor company de viatge (valguin els darrers exemples televisius, si més no). El Nobel Albert Camus va arribar a dir que s'estimava massa el seu país per ser nacionalista.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MobileWorldCongress

#SequeraMalgratLaNeu

#AlexiaTheBest

@urikabala: Que Aragonès i Colau no vagin a rebre el Rei però que estiguin a la taula presidencial del sopar és d'una estupidesa supina i una presa de pèl als ciutadans.

@eltempsabcn: El Govern ha declarat l'estat d'excepcionalitat per sequera a la conca del Ter-Llobregat, de la qual depèn Barcelona.

@oriolalsinaaa: La tenim a casa, és de la Masia, juga al Barça, és catalana, es diu Alexia Putellas i no para de fer història. La Reina del futbol mundial.

No quadra (o sí)

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Ha passat gener i els números quadren i desquadren alhora. Quadren a pocs perquè desquadren –i desesperin– a la majoria. La lletania no és nova. La lletania –la sagnia, l'escorxador, la transfusió– és sistèmica. Sistemàtica i alhora global i local. I històrica: el càlcul gelat de les aigües egoistes avança, esprem i assetja, com anunciava el barbut de Tréveris fa més d'un segle i mig. Que ho digués fa 150 anys pot dir molt a favor seu i poc a favor nostre. En tot cas, segon mes del 2023 i la devaluació salarial i els guanys financers van, pornogràficament, de la maneta. La banca, que sempre guanya, anuncia com un insult beneficis històrics. L'anunci-miratge de rebaixes de l'IVA amb el qual arrencava l'any no es nota en cap forn de pa i no minva gens l'augment d'una inflació antològica. De fons, nova bronca sobre el llindar del salari mínim mentre es constata l'augment rècord –quants en van, ja?– d'un cost de l'habitatge que delma tota economia familiar. El que quadra i el que no té factura, i fractura i consolida Catalunya, barri a barri i de forma incontestable, és el lloc fix que encapçala el rànquing de desnonaments a l'Estat: 1.724 en el tercer trimestre del 2022 –18 al dia, segons dades del CGPJ. Qui desnona qui? Un recentíssim estudi de l'Observatori DESC ens escateix que el 51% dels desnonaments produïts a Barcelona entre el 2020 i el 2022 van ser responsabilitat directa dels grans propietaris, que representen l'1,7% del total d'arrendadors, però concentren el 23% dels habitatges. Ara bé, la llei-estrella que debatem al Parlament és sobre ocupacions, ves per on. Digue'm què legisles i et diré qui ets.

En aquesta lògica, com un maleït bucle, un comença el segon dilluns de febrer rebent l'avís de la PAHC del Bages dels quatre desnonaments previstos

per a aquesta setmana. Amb noms i cognoms: Mohamed, Rachid, Mabel i Faisal, tots amb família i menors a càrrec. La gota malaia que mai cessa i que dura –caldria consensuar-ho i establir-ho– des del 2008 pel cap baix, amb el pet d'aglà financer. Bombolla financera que va deixar un paisatge metropolità devastat i –no ho recordem prou– més de 270.000 desnonaments als Països Catalans. Mentre això passava, ens volen fer oblidar que rescataven la banca amb diners públics que mai van tornar. Però en realitat el 2008 era efecte, no causa. Caldria dir que 'la festa' va arrencar el 1995 amb la primera *aznaritat*, si volem po-

deis, va escriure: «Podem tenir democràcia o riquesa concentrada, però no totes dues coses alhora». Simultaneïtats impossibles. Cadenes tròfiques. I la llei depredadora de la selva.

La croada continua –per barris, sempre per barris: als alts, fons d'inversió; als baixos, cases d'apostes. Però també en nous i inquietants nínxols d'acumulació. Fa uns anys, llegint atentament Bernard Stiegler, vaig topar amb el concepte 'proletarització de l'oci'. L'antiga plusvàlua del treball es desplaçava també cap a l'oci, tal com s'ha desplaçat fa dècades cap a l'habitatge, constituït fa temps, pur capitalisme ren-

distista, en l'espai de més transferència de renda de baix cap a dalt. Però proletaritzar tecnològicament l'oci significava que el temps lliure també esdevenia un nou espai d'acumulació on ens encadenen de mala manera i on també ens furten la cartera. «En l'època de l'oci proletaritzat ni tan sols els nostres plaers són compatibles amb la vida», ha escrit la neurona insubmissa que és Santiago Alba Rico. Per no pagar la realitat, diguem-ho així, paguem per veure la pantalla. El capitalisme ens ho prendrà tot i a canvi ens regalarà un *smartphone* perquè ho puguem veure en *streaming*, va sintetitzar algú amb extrema lucidesa. Sovint s'ha dit que si ens fixem només en l'escuma, mai veurem l'onada. Gener deixa pas a febrer i els números mai quadren per a la majoria perquè a uns pocs els

continuen quadrant perfectament. Ahir era 14 de febrer, artifici mercantil de Sant Valentí, que al santoral català és patró, però dels estafadors, dels mal pagadors, dels tramposos i dels enredaires. Bon dia per recordar que l'idil·li entre capitalisme i carnisseria tendeix a l'infinit, si no ens posem a posar –si no nosaltres, qui?, si no ara, quan?– límits a la voracitat dels carronyaires que se'ns volen cruspír.

Article publicat el 15 de febrer del 2023
a liniaxarxa.cat

Foto: Maria Alenyà/ACN

sar data a la més recent orgia immobiliària, i amb la subsegüent llei del sòl que va impulsar un tal Rodrigo Rato. Si mirem lluny, caldria parlar de la Llei Boyer de 1985. I si filem prim, enmig de la dictadura franquista ja es ballava i planificava el ritme frenètic de l'especulació. Porta a porta, aluminosi a aluminosi, bloc rere bloc. Per això, dècades d'inèrcia i usurpació, el darrer Informe Oxfam ens recorda que l'1% més ric de l'Estat espanyol ja concentra piramidalment el 23% de la riquesa. Hemeroteca dràstica, fa un segle que un jutge nord-americà de la Cort Suprema, Louis Bran-

Les millors perles

Una núvia enxampa el seu futur marit sent alletat per la seva mare poc abans del casament. Ho han explicat al pòdcast *Unfiltered Bride*. Aclarim que qui alletava el nuvi era la mare d'ell, no d'ella. No fos cas que algú s'hagués escandalitzat.

La policia d'Igualada (Anoia) s'ha hagut d'enfrontar recentment a una difícil persecució: la d'una vaca que s'havia escapat d'una granja a Rubió, segons la ràdio municipal. El vídeo del cotxe de policia rere l'animal és viral.

Tu m'acomiaades, jo et segresto. Un home va ser acomiadat a Màlaga i va demanar a l'excap que el portés en cotxe a casa. Ja a dins del vehicle, l'extreballador va agredir l'empresari, va prendre el control del cotxe i el va portar fins a Alacant.

Una nova amenaça per al nostre món: els superporcs. Segons alerten des dels Estats Units, aquests animals de 300 quilos i "increïblement intel·ligents" suposen un perill per a la seguretat i el medi ambient.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

“Tu pots anar
per les escales.
Jo necessito
l’ascensor”

Javier Rojano.
Porta una pròtesi al genoll.

**Al bus i al metro,
dona prioritat absoluta
a qui ho necessita.**

tmb.cat

Ajuntament de
Barcelona

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB

Tribuna

De contractació pública

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

Foto: Ajuntament de Barcelona

Quan d'una matèria n'hi ha pocs que en coneixem els detalls, miau. Quan per fer-ne calen lleis, reglaments, procediments enrevessats i multitud d'informes per si de cas les coses es torcen, miau. I és que en matèria de contractació pública, som gat escaldat. Pels abusos del passat, en forma de corrupteles o corrupcions a persones, partits i institucions, i pels abusos del present, en forma de gimcanes, preus per sota de cost, licitacions desertes i adjudicacions impugnades.

El resultat d'aquest escenari ens ha dut a ser, l'any 2022, l'estat amb més licitacions desertes –més de set mil·lions d'Europa, per valor de 5.000 milions d'euros, que se sumen a les d'una sèrie d'anys en els quals contractar amb l'administració ha esdevingut tràgic. Tant, que moltes empreses ja no consideren treballar-hi, si ho poden evitar, mentre altres ho continuen fent per un efecte de bola de neu que no poden aturar i que té l'origen en haver acceptat, algunes, presentar ofertes fora de mercat per endur-se concursos i poder continuar treballant presentant als bancs una cartera d'obres i d'ingressos que els deixessin continuar amb accés a pòlisses i préstecs, encara que no guanyessin diners o fins i tot en perdessin. Aquesta dinàmica, per un efecte mirall, ha provocat la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec.

Contràriament al que alguns afirmen, concursar en el sector públic –per serveis, subministraments, obres o projectes– no és cap negoci. Té uns marges, quan els té, molt ajustats. Tant, que hi ha empreses del sector que, facturant centenars de milions, presenten resultats amb guanys –si ho són– d'uns pocs milions que de vegades es compten amb els dits d'una mà. Aquest és el panorama a l'Estat, i per això resisteixen els més grans, els més endeutats –*too big to fail*–, en detriment, no només dels més petits –empreses mitjanes i petites–, sinó, i sobretot, de millors sous per captar millor talent, vocacions per estudiar-ne les professions i capacitat inversora en innovació i desenvolupament.

Ja fa temps que les empreses alerten d'aquesta realitat, mentre els gestors públics més empàtics –sovint els que saben què és el món privat– accepten que tenen –com a mínim– una part de raó i altres s'agafen a la idea que, mentre hi hagi un licitant, és que aquell servei es pot donar. En general, hi ha pànic a decidir –malgrat que per això hi són– valorant qüestions alienes al preu, perquè ja se sap que emetre judicis de valor sobre qualitat de les ofertes pot comportar molts maldecaps. No és culpa seva, és culpa dels corruptes, corromputs i corruptors. I d'una llei del pèndol que ha fet anar d'un extrem a l'altre.

Avui, a l'Estat, concursar no és fàcil, i les dades demostren qualsevol opinió complaent. La nova llei de contractes del sector públic alenteix les decisions, la possibilitat de recórrer licitacions de forma gratuïta col·lapsa organismes creats per alleugerir i assegurar transparència en els procediments, els preus no són els del cost i qui en paga les conseqüències, com sempre, és el ciutadà, que al·lucina recordant aquell alcalde que va posar fa un munt d'anys la primera pedra d'un passeig, d'una escola o d'un ambulatori que no s'han fet, que s'han deixat a mig fer o que encara s'han d'acabar.

Què podem pensar de com anem com a societat si per fer un expedient de compra pública innovadora calen gairebé dos anys o si se'n diu que el nostre ajuntament ha executat, en quatre anys, el 6% del seu pressupost d'inversions? Què puc dir jo, que vaig deixar un concurs d'asfaltatge de l'autopista al seu pas per Badalona adjudicat abans de plegar, ja fa més de dos anys, i encara no ha començat? Doncs que no anem bé, que ens hem lligat de mans i peus i que pretenem tenir duros a quatre pessetes (un euro per cinquanta cèntims).

El paper ho aguanta tot, però la realitat, ho podem veure, és tossuda. I la millor decisió per al país sencer seria refer la llei i, sobretot, licitar a preus que obrissin la competència, no de les molles, sinó del pa, amb uns marges que anessin lligats, en part, a la reinversió en millors sous, més innovació i millors serveis.

“

Tenim la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec

”

Flaixos

@gloriagasch: El gran problema de l'assetjament escolar és el grup que atia el foc. Cal parlar amb els fills, no sigui cas que ells en formin part.

@GColldomingo: “Tienes la elegancia de hacer como si escribir en catalán no fuera un problema”, José María Valverde a Gabriel Ferrater.

@andreuginola: M'està passant una cosa que és terrible i em sento una mala persona. No estic gens enfadat perquè ens hagin eliminat d'Europa [al FCB]. Ni molest, ni trist.

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per escoltar Ernest Maragall. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Ernest Maragall: "Ni turismofòbia ni massificació, és a dir, ni Colau ni Trias"

Albert Alexandre
BARCELONA

Ernest Maragall va guanyar les darreres eleccions municipals a Barcelona, però no es va convertir en alcalde. Amb aquesta espina, el candidat d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) es torna a presentar als comicis, tot i que en aquesta ocasió les enquestes sembla que no li són, per ara, tan favorables com l'hi eren el 2019. Sigui com sigui, Maragall es mostra confiat i diu que si es cregués les enquestes "seria un pessim candidat". Així ho va explicar dimecres 15 de febrer a la tarda en una conversa que va mantenir amb Arnau Nadeu, director editorial dels diaris *Línia*.

En l'entrevista celebrada a l'Espai Línia, en el marc del cicle de trobades *La ciutat metropolitana, progrés i futur*, el candidat d'ERC va fer un exercici de realisme i va reconèixer que, segurament, els resultats de les eleccions donaran un resultat molt ajustat amb quatre forces molt igualades. Es referia a la mateixa ERC, als comuns, al PSC i a Junts. "No serà com en altres ocasions una carrera de 100 metres, sinó de 5.000 i, per això, la campanya serà més decisiva que mai", va augurar.

En aquest sentit, Maragall va esmentar el que, segons el seu punt de vista, és el cinquè candi-

dat: l'abstenció. És per aquest motiu que el candidat d'Esquerra va assenyalar que guanyarà la candidatura que tingui "capacitat d'oferir projectes".

Per altra banda, Maragall no va amagar cert optimisme en afirmar que està convençut que ERC serà la primera força i va reconèixer que, en aquests comicis, serà molt rellevant, a l'hora d'afrontar pactes postelectorals, el fet de poder ocupar la primera posició. "Estic en condicions de pactar amb Junts, amb els comuns i amb el PSC", va afirmar el republicà sense voler detallar amb quina d'aquestes formacions prefereix entendre's. "Ho determinarà la possibilitat", va dir.

SUPERILLES I GENTRIFICACIÓ

Maragall es va mostrar molt crític amb alguns dels projectes que el govern d'Ada Colau ha posat en marxa en els últims temps. Així, va considerar que les superilles són un exemple de gentrificació verda, és a dir, una actuació urbanística que, en virtut de la reducció de la contaminació, està expulsant els veïns dels seus barris. "Des d'ERC ja vam avisar que això podia passar, però els comuns han actuat amb oportunisme", va criticar. "En urbanisme, la reducció de la contaminació pot ser un criteri, però no l'únic", va dir. El projecte del candidat d'ERC passa per "actuar en el conjunt de la ciutat i fer una reducció global del trànsit".

Tanmateix, Maragall també va dirigir les seves crítiques cap al soci de govern dels comuns en el darrer mandat. El líder d'Esquerra a Barcelona va qüestionar el model de Jaume Collboni per reduir la contaminació i augmentar els espais verds. En una entrevista dins del mateix cicle de conferències, el socialista va afirmar que el seu projecte vol convertir els interiors d'illa de l'Eixample en parcs i jardins. "És un projecte que està bé, però en cap cas és la solució per reduir la contaminació", va dir Maragall. "En tot cas, Collboni ha governat durant quatre anys i no ha fet res d'això", va criticar.

REGULAR L'HABITATGE

En el tema de l'habitatge, Maragall es va mostrar clar i concís: "Veuem una regulació dels lloguers". Malgrat això, va reconèixer que els canvis legals en aquesta matèria impliquen molts agents que cal tenir en compte. Es referia a administracions com la Generalitat o el govern de l'Estat espanyol.

Per altra banda, el candidat va alertar que el problema de l'habitatge que viu Barcelona no només se soluciona a cop de llei. "Cal crear i rehabilitar habitatges assequibles", va afirmar.

ENTRE COLAU I TRIAS

Maragall va aprofitar un altre dels grans temes que preocupa la ciutadania de la capital catalana per llençar un dard als seus com-

petidors electorals. Pel que fa al turisme, el líder d'ERC va dir que el seu model no implica "ni turismofòbia ni massificació, és a dir, ni Colau ni Trias".

Així mateix, Maragall no va voler desvincular aquesta qüestió de la resta de les que preocupen la ciutadania. Dit d'una altra manera, segons el seu parer, per aconseguir que el turisme "sigui un valor afegit i no un sector que generi dependència econòmica" cal que Barcelona enforteixi tot el seu teixit productiu. "Si tenim una economia forta, no haurem de dependre del turisme", va dir el candidat alhora que reconeixia que cal oferir un turisme de qualitat i que no generi precarietat.

DRETS I DEURES EN NETEJA

En un altre dels grans temes que preocupen els barcelonins, Ernest Maragall va intentar fer una anàlisi més enllà dels titulars. Així, alhora que criticava l'actual govern municipal per defugir les seves responsabilitats i afirmar que els problemes de neteja que viu la ciutat tenen a veure amb el contracte signat amb l'empresa responsable del servei, Maragall va dir que també hi ha un problema de civisme. "Sempre parlem molt de drets, i això està molt bé, però no esmentem tan els deures que té la ciutadania", va considerar. Sigui com sigui, el republicà va afegir que es tracta d'un cercle viciós: si l'Ajuntament no fa la feina ben feta, els ciutadans no responen.

LA SEGURETAT

Per altra banda, Maragall també es va referir als problemes d'inseguretat que alguns barcelonins consideren que pateix la ciutat. El candidat d'ERC va assenyalar que quan parlem d'aquesta qüestió s'ha de fugir de qualsevol debat que passi per "una subhasta" del nombre d'agents de policia que cal augmentar als carrers de la capital catalana. "Segurament en calen més, però això no és l'únic que hem de fer", va explicar. "La millor política de seguretat és canviar el model productiu per posar fi a les desigualtats", va afegir.

A més, Maragall va considerar que cal adaptar les lleis a la realitat de Barcelona i tenir un model de justícia "dissenyat per al tipus de ciutat que és Barcelona".

EL DEBAT DE L'AEROPORT

Com no podia ser d'una altra manera, Maragall també va referir-se a l'aeroport. "Almenys ara té sentit expressar propostes", va dir el candidat quan feia pocs dies que s'havia posat damunt la taula construir una nova pista sobre el mar. "Hem perdut molts anys per culpa de la proposta unilateral del govern espanyol", va afegir.

En aquesta línia, Maragall va reconèixer que Barcelona necessita connexions de llarga distància, però no va donar a conèixer la proposta d'ERC per aconseguir-ho. "En el seu moment explicarem quin és el nostre projecte per posar al dia l'aeroport", va anunciar.

Els Mossos i la Guàrdia Urbana van fer la matinada del 25 de febrer un dispositiu a la discoteca Wanasah que va acabar amb dos detinguts per ordres de crida i cerca pendents i 37 persones identificades, a més d'aixecar un acte contra el local.

L'Esplai Olivera Rodona denuncia que no té local

- » L'entitat es manifesta per recordar que s'ha quedat sense lloc
- » L'escola Anglesola no els va renovar el conveni que els cedia l'espai

ENTITATS ▶ L'Esplai Olivera Rodona, una associació infantil i juvenil del barri de les Corts que treballa en l'educació en el lleure des de l'any 1973, denuncia que s'ha quedat sense espai per poder fer les seves activitats i que encara no té un espai alternatiu.

I és que després de la pandèmia i les seves conseqüències, l'esplai va haver de marxar de l'escola Ausiàs March on feia més de 20 anys que hi feia vida. Amb el canvi, l'entitat es va traslladar a la nova escola Anglesola l'any 2021, on hi va ser un curs i mig, fins que a l'inici del curs actual, segons denuncia, l'escola no els va renovar el conveni de cessió de l'espai i tampoc els va donar una alternativa.

És per tots aquests motius que l'Esplai Olivera va convocar una manifestació el 25 de febrer a davant de l'escola Anglesola per denunciar que més de 80 infants "no tenen un lloc digne on fer es-

Pancartes de la manifestació del 25 de febrer. Foto: Twitter (@jesuspalomar)

plai". Ara es troben a l'escola Duran i Bas i utilitzen un espai compartit que "no satisfà" les seves necessitats.

A la protesta hi van participar més d'una cinquantena de persones i l'entitat critica les escoles públiques "que els dissabtes estan tancades" i no els cedeixen

el seu espai "per continuar educant en el lleure".

En aquesta línia també es va pronunciar la Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts, dient que "les poques escoles públiques del barri haurien de ser un espai obert a esplais i caus que defugen de l'educació formal".

Primeres passes per a repensar els jardins Bacardí

URBANISME ▶ La renovació dels jardins Bacardí sembla que mai arribi a fer-se del tot. Els veïns ja fa anys que demanen que el consistori actuï per l'estat de degradació en què es troben i ara sembla que el projecte es reactiva.

I és que en el moment de tancar aquest diari, l'Ajuntament estava celebrant una sessió participativa oberta a tot el veïnat per definir els criteris sobre el disseny i usos que haurien de tenir els jardins de Bacardí i el seu entorn.

De fet, Anna Ramon, de l'Associació de Veïns Camp Nou, explica que "ja han canviat els bancs i aplanat el terra dels forats que tenia", però afegeix que encara cal canviar les papereres i afegir arbrat. A més, Ramon detalla les peticions que van fer a la reunió: "Volem una solució al problema dels gossos que s'han apoderat del parc, més jocs infantils, una pista de petanca i més solucions per als dies de partit, ja que no podem ni entrar a casa".

Els jardins de Bacardí esperen la seva millora. Foto: Ajuntament

Una actuació del Festival Pedralbes. Foto: Guillem Roset/ACN

Un 'nou' Jardins de Pedralbes

MÚSICA ▶ El concurs públic per adjudicar l'organització del Festival musical Jardins de Pedralbes ja té guanyador. La promotora Clipper's Live s'encarregarà d'organitzar el certamen els tres pròxims anys després d'aconseguir la puntuació més alta. S'imposa, així, a les altres tres candidates: Concert Studio –responsable del festival durant les deu edicions de vida–, Big Tourism –més coneguda amb el nom de Doctor Music–, i Proactiv.

Concert Studio ha obtingut la puntuació més baixa en termes globals, malgrat que en l'oferta tècnica ha assolit la qualificació més alta de les que hi competien. Amb tot, els 555.000 euros que oferien han quedat lluny del milió d'euros de Clipper's.

Per la seva banda, Concert Studio acusa la Generalitat de tractar el Festival Jardins de Pedralbes com una "font de recaptació" i no com a cultura. Els fins ara promotors durant deu

anys han titllat la licitació "d'injusta", han criticat que l'administració obrís un concurs públic per un festival que havia "creat" Concert Studio i que hagin "incomplert" el compromís oficial de renovar el conveni per un mínim de cinc anys. "El que es farà en aquest recinte no és, ni s'assemblarà, al Festival Jardins de Pedralbes que amb tant d'esforç hem dut a terme durant una dècada", asseguren des d'aquesta promotora.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El 8M pren les Corts

- » Gairebé una trentena d'actes reivindicaran el paper de les dones i la igualtat que mereixen
- » Conferències, exposicions, tallers, rutes i una gimcana feminista, algunes activitats destacades

La façana del Districte, de lila per reivindicar els drets de les dones. Foto: Ajuntament

► Com cada any, el mes de març es teixeix de lila i suma activitats per tal de reivindicar l'important paper de les dones en la societat. Aquest 2023, tornem a celebrar el 8M, Dia Internacional de les Dones, un dia dedicat a la lluita per la igualtat, la participació i l'empoderament de la dona.

Històricament, la primera celebració va tenir lloc el 19 de març de 1911 a Alemanya, Àustria, Dinamarca i Suïssa. Després, a poc a poc, es va anar estenent a altres estats, fins a la seva formalització, l'any 1975, com a Dia Internacional dels Drets de la dona i la Pau internacional. És per això que enguany des del Districte de les Corts, amb col·laboració de les entitats i els equipaments del territori, s'han preparat gairebé una trentena d'activitats que tindran lloc el mes de març i que, a més, estan pensades perquè siguin accessibles per a les persones amb mobilitat reduïda.

TEIXINT LA VIDA

Sota el títol "Teixint la vida", el programa d'enguany destaca aquest cicle que inclou una exposició i tres tallers relacionats amb el món tèxtil. La mostra "Telers de co-creació amb motiu del 25N" es podrà veure durant el mes de març al centre cívic Joan

Oliver "Pere Quart" (2a planta), oferint els quatre murals tèxtils que van crear les participants de la quarta edició del Bibliolab maker "Cocreació tèxtil" pel 25 N. Pel que fa als tallers, el centre cívic Joan Oliver "Pere Quart" n'acollirà dos: un de costura i un d'estampació. El Casal de Joves acollirà el taller "Erotisme embossat" on es faran totebags sobre l'erotisme.

GIMCANA

Una de les activitats destacades del programa serà la Gimcana feminista 2023, el dissabte 11 de març, a les 10 h. Amb la segona edició d'aquesta gimcana, la Taula de Dones de les Corts vol continuar treballant per donar visibilitat a la vida i l'obra de dones que han estat reconegudes al districte (algunes ja són presents al nomenclàtor) i que, gràcies a les seves conviccions, lluites i accions, han contribuït a viure el present amb més llibertats i esperança. Per aconseguir-ho, les persones participants hauran de superar unes proves en els carrers i places amb nom de dona. Una activitat apta per a tots els públics, ja que les localitzacions estan adaptades per a persones amb mobilitat reduïda. Cal inscripció prèvia abans del 8 de

març (consulta al web del Districte). El lloc d'inici serà a la travessera de les Corts amb el carrer d'Elisabeth Eidenbenz i finalitzarà als jardins de Clara Campoamor.

JOVES

Els equipaments juvenils de les Corts proposen diverses activitats com concerts, exposicions i tallers. Com el 7M, una jornada dedicada a l'art i la dona, el dimarts 7 de març, de 17 a 20 h. Una diada amb tallers i activitats diverses com el taller de pancartes, taller de *Bodypainting*, taller de totebags o un cicle de dansa. Les activitats estan adreçades a dones i a persones no binàries. Cal inscripció prèvia a cjlescorts@gmail.com.

TOT EL PROGRAMA

Enguany el programa es nodreix d'activitats per a tots els públics i gustos. Les Corts i els seus equipaments s'ompliran de dansa, de teatre, de mostres fotogràfiques i exposicions, de conferències, de cinema i de molta música. A més, el mateix dia 8 de març, s'il·luminarà la façana de la Seu del Districte. Si no us voleu perdre cap activitat, consulteu el programa a ajuntament.barcelona.cat/lescorts.

Ruta feminista de les Corts

Foto: Ajuntament

► Passejant per la ciutat i pel districte, llegint-ne les plaques i els cartells i mirant les escultures i les imatges que hi trobem, sovint podríem pensar que les dones no han existit, que no han fet coses importants o que no han contribuït de manera destacable a millorar el món en què vivim.

Per tal de donar visibilitat al paper de les dones en l'esdevenir històric i en la vida social, cultural i política dels seus temps respectius, especialment pel que fa al districte de les Corts, es va crear la "Ruta feminista de les Corts", que sorgeix a proposta de la Taula de les

Dones de les Corts i de la celebració de la diada del 8 de març, el Dia Internacional de les Dones. Es tracta d'un recorregut per les Corts per descobrir els espais on les dones han tingut un paper indispensable i per carrers amb un nomenclàtor que posa en relleu el paper i les aportacions de grans figures femenines del passat.

La ruta està disponible de forma gratuïta al web del Districte, en format PDF, perquè la ciutadania la pugui descarregar al mòbil o imprimir, i adaptar-la, fer-la completa o triar només algunes parades.

“L'excés de turisme no és bo perquè expulsa el comerç”

Pròsper Puig

President de la Fundació Barcelona Comerç

Albert Ribas

Fotografia: Joanna Chichelnitzky

Fa poc ha estat nomenat president de la Fundació Barcelona Comerç. Deu ser un orgull per una persona de la seva trajectòria en el món del comerç. Evidentment. I sobretot una responsabilitat, perquè representes una part importantíssima del comerç de Barcelona, 22 eixos comercials. I tinc claríssim que presidim diferents territoris. Ara, per exemple, ho hem vist amb el Pla d'usos de l'Eixample. No podem tenir una visió única de la ciutat, sinó que ens devem a les demandes que fan els territoris.

Se'l pot definir com un comerciant de Barcelona de tota la vida. Què significa, per vostè, això?

El comerç transcendeix l'activitat econòmica, i més el nostre tipus. Jo, queestic molt arrelat a un barri que més que un barri és un poble, Sant Andreu, tinc una relació personal amb la gent que va més enllà que vingui a comprar. Formem part del paisatge urbà i de la vida de la gent. I durant la pandèmia es va veure moltíssim. Som un actor principal de la comunitat.

En definitiva, un paper social.

Absolutament. A nosaltres, per exemple, ens preocupa molt la renda disponible de les famílies, perquè el comerç no deixa de ser un mirall de la societat on es desenvolupa.

“Els comerciants formem part de la vida de la gent. Hi tenim una relació”

Va estudiar a París i coneix altres ciutats europees. Quines són les particularitats del comerç barceloní?

Tenim un model català de comerç molt interessant i el volem exportar, perquè no està gaire reproduït. A París, per exemple, hi ha una empenta molt important per part de l'administració pública. L'Ajuntament té moltíssims locals comercials, per exemple. I permeten que la gent provi el seu negoci abans d'obrir-lo definitivament.

Li deia això perquè actualment les ciutats s'han homogeneïtzat molt, i amb els comerços es veu. Aquí no ens n'escapem d'aquesta tendència...

Nosaltres no som molt diferents que els altres, però el que sí que tenim de diferent és que Barcelona és una ciutat policèntrica. Tenim 10 districtes i barris amb la seva idiosincràsia. I el que dius és cert, però tenim una gran riquesa als barris, també als del centre. I això dona identitat a la ciutat

Aquest actiu de ser una ciutat policèntrica, quan el turista ens visita, la coneix aquesta realitat o caldria vendre-la més com un fet diferencial nostre?

Si vas més d'un cop a una ciutat, i en el cas de Barcelona això passa amb el turisme, sí que t'endinnes més en la vida de la ciutat. Ara bé, hi ha perills. Hi ha llocs que no es vol turisme perquè la seva qualitat de vida depèn del fet que el turisme no es massifiqui. Pels que tenen més tensions turístiques, seria interessant que s'escampés per la ciutat. Barcelona és molt més que el Camp Nou, la Sagrada Família i les Rambles. I hi ha un tipus de turista que sap endinse en la ciutat.

El turisme li fa més bé o més mal al comerç local? Segurament no hi ha una resposta única...

El turisme massificat expulsa el comerç. En canvi, un turisme de qualitat, cultural, gastronòmic preserva una sèrie de negocis. Hi ha coses que s'han de controlar, perquè si no generen més problemes que guanys. L'excés de turisme no és bo, perquè expulsa veïns i comerços i només genera oferta per a la gent que passa cinc hores a la

“A Ciutat Vella hi ha problemes de seguretat molt greus, com ara al Raval”

ciutat. Ara bé, si aquest turisme fa que, negocis que podrien ser viables i els hi falta un *target* de client amb poder adquisitiu, puguin funcionar, doncs és bo.

Deixant el turisme de banda, en els districtes no tan centrals, hi ha

algunes zones de les quals us preocupi la seva desertització comercial?

Hi ha dues zones molt concretes, una d'elles molt cèntrica, que és Ciutat Vella, on hi ha un problema i el següent consistori s'hi ha de posar. Hi influeix la pressió turística, però hi ha altres detonants. D'altra banda, hi ha una part de Nou Barris que passa el mateix. S'estan fent polítiques, però crec que la política de la subvenció no és suficient. Cal fer polítiques socials més integrals. Intentar integrar la gent, que tinguin sentit de pertinença. Parlem de llocs amb molts nous, poc arrelament... És complicat.

I zones que vagin a millor?

La Marina i Sant Martí, cap a la zona del carrer Cantàbria. I llavors l'Eix Besòs té una gran potencialitat. A la Marina l'efecte Fira és important. Hi ha empreses noves, es fan pisos... Per aquí i la llera del Besòs és on pot créixer la ciutat. A la frontera amb Sant Adrià s'estan fent molts pisos de lloguer a un preu no molt car i es pot crear, si es fa bé, una nova centralitat. Tot ha d'anar acompanyat d'una inversió pública i donar serveis, si no llavors es fan guetos. ▶

“Hi ha comerços emblemàtics que no hi haurà manera de salvar-los”

◀ **Parlem de Barcelona Comerç. Un dels grans eixos de treball que vol continuar aplicant és el repte de la vostra modernització i de tot el comerç.**

Qualsevol entitat que vol sobreviure ha d'evolucionar i abandonar els pensaments anacrònics. El comerç s'ha modernitzat molt i això ha fet canviar moltes mentalitats. I nosaltres hem d'evolucionar tal com ho fa la societat.

Al sector li ha faltat agilitat per adaptar-se als canvis?

Sí. De totes maneres, si parlem individualment, el comerç de proximitat és capaç de detectar qualsevol canvi d'hàbits, perquè tenim el client a casa. Una altra cosa és que l'adaptabilitat es faci. Ara ens hem de dotar d'una sèrie d'eines que hem de saber fer funcionar, i això no és fàcil. Ara, o ets proactiu, o no tens lloc al món del comerç. L'entitat també ha de caminar en aquesta línia.

I aquí, lògicament, el paper de la digitalització és clau.

Sí, totalment. A la gent, quan parlem de digitalització, li entra al cap un gran marketplace. Doncs no... Hem

“Tenim una gran riquesa als barris i això dona identitat a la ciutat”

de començar per on toca. A Barcelona el canvi important va començar amb els Bons Consum. Hi havia molts comerços que no havien tingut mai una tauleta o un ordinador, i ara per primer cop hi ha entrat la tecnologia. No ens posem a córrer perquè ens entrebancarem i caurem. Si a aquesta gent els dius que els posaràs un marketplace et diran: “De què m'estàs parlant?”

És que, precisament, el marketplace que va impulsar l'Ajuntament està totalment aturat...

Ha passat això pel que et dic. Està aturat i es vol fer un pla de viabilitat. L'Ajuntament el va fer amb bones intencions, però jo conec el comerç i no tenim la maduresa digital per tirar-lo endavant. Cal anar pas a pas. Per exemple, amb el programa *Re-connectant*, amb l'Ajuntament i Endesa, hem digitalitzat 484 comerços. I la fortlesa que no podem perdre és la presencialitat.

Una de les funcions de Barcelona Comerç és ser garant del mo-

del comercial local. Si m'ho permet, són una mica com en Cruyff, quan ja no era entrenador, que vetllava igualment per l'estil de joc del Barça.

Sí, exacte. És allò de canviar perquè no canviï res, preservar l'essència. Mantenir l'esperit, però adaptar-nos als temps, perquè si dones una oferta que no interessa a ningú... Això es veu amb els emblemàtics: n'hi ha que se salvaran i n'hi ha que no hi haurà manera de salvar-los.

És tot un debat el tema dels comerços emblemàtics...

Sempre dic el mateix. Primer de tot, sostenibilitat econòmica, i després empatia amb el que tens, creure't que ets un emblemàtic i que tens quelcom diferent a defensar. El que no pot ser és no fer res i dir que no et venen a comprar.

Una de les grans prioritats serà aconseguir la Capitalitat Europea del Comerç, que està molt ben encarrilada. Què suposarà?

Pot accelerar moltíssim la transformació del sector, perquè hi haurà recursos i la possibilitat de treballar amb els millors, més les nostres idees que no s'han pogut materialitzar per manca de finançament. Això pot donar una empena fonamental al comerç de Barcelona. I també és una iniciativa que servirà per a tot Europa. Aquí hem de preservar el model, perquè si no mira què ha passat a França, on tenen un problema social gravíssim per la manca de comerç de proximitat. Hi ha pobles o capitals petites on els serveis socials han de fer les compres per a la gent que no es pot desplaçar, perquè només hi ha grans supermercats als afores.

Per acabar, volíem tractar tres temes que tenen relació amb el comerç. El primer, la seguretat. Creu que la ciutat té algun problema amb la inseguretat?

Moltes vegades va per sensacions, i les xarxes amplifiquen les coses. Dit això, hi ha moltes Barcelones i hi ha llocs que tenen problemes de seguretat molt greus. Bàsicament, el problema el tenim a Ciutat Vella, com ara al Raval. Als altres llocs el nivell d'inseguretat ha pujat lleugerament, però no crec que sigui determinant perquè la gent vagi o no a comprar a algun lloc. Fora del nucli problemàtic que et deia, no estem molt pitjor del que estàvem.

I amb la neteja?

Barcelona està bruta, molt bruta. No sé si la gent tampoc acompanya... No és fàcil, és cert. Jo soc de Sant Andreu i allà tenim el Porta a porta. Els models no són ni bons, ni dolents, sinó que depèn de quan, com i on s'apliquen. En grans blocs

de pisos on es generen moltes escombraries segurament hi ha models que no funcionen. Els que fem el Porta a porta hi ha gent que està relativament contenta. A nivell comercial és més complicat, però s'han fet retocs que han millorat el que es va posar en marxa. Però en general Barcelona és una ciutat que es veu bruta, i teòricament mai s'havien destinat tants diners com ara a la neteja. Alguna cosa falla.

Això el preocupa.

És que hi ha una sensació de degradació. Ara parlem de les escombraries, però la imatge que donem amb totes les persianes pintades, grafitis... Aquí hauríem de posar una mica d'ordre. De cara en forma donem una imatge de ciutat degradada. Semblem aquells suburbis de Nova York.

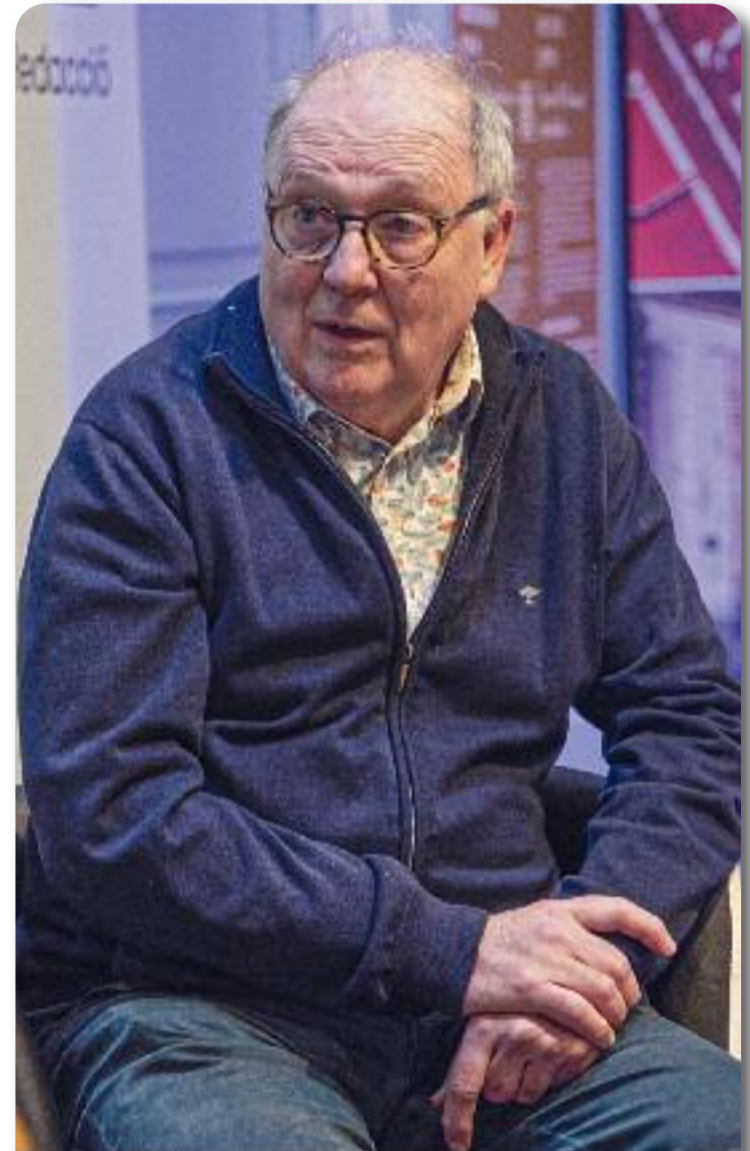
“De cara enfora Barcelona dona una imatge de ciutat degradada”

Per acabar, la mobilitat. Creu que el comerç, amb totes les transformacions urbanístiques que viu la ciutat, se n'acabarà beneficiant o es veurà perjudicat?

Hi ha dos aspectes. El comerç cèntric patirà molt, perquè tenia un gran poder d'atracció sobre gent que venia de fora a comprar. Si els hi poses dificultats, aquesta gent acaba no venint. I els transports públics no són els adequats per arribar al centre. El seu comerç pateix i patirà. I això fa que cada cop hagi de dependre més del turisme. D'altra banda, tot el que no és el centre, anem cap a la ciutat dels 15 minuts. Cada vegada hi haurà més impediments perquè la gent es mogui en transport privat i ens haurem d'acostumar a la nova mobilitat. Això d'anar al centre d'una forma regular cada cop serà més complicat, sobretot per a la gent que ve de l'àrea metropolitana.

Es vol combatre la contaminació.

Exacte. Però s'ha fet alguna política poc pensada. Hi ha transformacions molt bèsties que s'haurien d'haver consensuat. S'han fet les coses molt de pressa i poc consensuades. El que és cert és que els únics que han aplicat el seu programa electoral són els comuns. A l'Ajuntament no hi ha hagut una coalició, sinó una bicefàlia pura i dura. ■

– La digitalització del comerç és clau, oi?

– Sí, però cal anar pas a pas.

– El marketplace del consistori està aturat...

– És que no ens hem de posar a córrer, perquè ens entrebancarem i caurem.

– Hi ha canvis que necessiten temps, doncs...

– Hi ha comerços que si els dius que els posaràs un marketplace et contestaran: “De què m'estàs parlant?”. Una bona mesura van ser els Bons Consum.

El Gremi de Restauració de la ciutat preveu una ocupació del 40% mentre duri el Mobile World Congress. L'entitat va avisar que les nits més fortes van ser la del 27 i 28 de febrer, però que amb el pas dels anys l'impacte s'ha reduït.

Barcelona aprova de forma definitiva la Taxa Amazon

IMPOSTOS ▶ El ple de Barcelona va decidir divendres aprovar definitivament l'anomenada Taxa Amazon i que ja ha entrat en vigor. D'aquesta manera, la ciutat ha començat a cobrar un impost a les grans distribuïdores de comerç electrònic per l'ús de l'espai públic durant el repartiment de mercaderies a domicili. Concretament, es grava l'1,25% de la facturació bruta derivada dels costos de repartiment que ingressen els operadors.

La nova taxa es va aprovar amb els vots favorables de Barcelona En Comú, PSC, JxCat, Ciutadans i ERC. Va ser amb aquesta darrera formació qui va impulsar la taxa i és amb qui el govern municipal ha pactat la seva aprovació. D'altra banda, PP, Valents i la regidora no adscrita hi van votar en contra.

La regidora d'Hisenda, Montserrat Ballarín, va destacar que era un dia "important" perquè és la primera taxa que grava el repartiment del comerç electrònic. "Som una ciutat pionera", va

La taxa Amazon ja ha entrat en vigor. Foto: Albert Segura/ACN

declarar als mitjans de comunicació. L'objectiu, va recordar, és gravar les distribucions de paquets a domicili només als operadors postals que fan un ús "molt intensiu" de l'espai públic pel volum de negoci. A més, va subratllar que implicarà una aportació al pressupost municipal d'uns 2,6 milions d'euros.

Així doncs, la taxa afectarà els operadors postals que facturin més d'un milió d'euros per les entregues fetes a Barcelona. D'acord amb això, i segons estima l'Ajuntament, l'hauran de pagar 26 plataformes. D'aquestes, només cinc concentren el 62% del volum de negoci a la ciutat, amb Amazon al capdavant.

L'Eix Sants-Les Corts organitza un sopar pel 8M

FEMINISME ▶ S'acosta el 8 de març i amb ell les activitats que giren entorn de la celebració del Dia Internacional de la Dona Treballadora. L'Eix Sants-Les Corts no n'és una excepció i ja ha anunciat el primer acte.

Així doncs, es tracta d'un sopar per tancar la jornada reivindicativa. L'entitat convida a veïnes i veïns, altres entitats i associacions, clients i en general a tothom qui vulgui a assistir-hi. L'àpat està convocat a les nou del vespre a l'Hotel Atenea, al carrer de Joan Güell número 207.

L'acte no serà només el sopar, sinó que, segons ha anunciat l'Eix a les xarxes, també se celebraran dues xerrades. La primera serà sobre l'empoderament de la dona i la farà Elena Galitó Cava, *coach* especialista. I la segona xerrada serà sobre defensa personal i anirà a càrrec de Paco Garrido, entrenador de l'Esportiu Badrena, escola especialitzada en arts marcial.

Amb tot, l'eix comercial ha dit que hi haurà "un detall molt especial per a totes les assistents", però no ha desvelat quin.

Manifestació del 8M de l'any passat a Barcelona. Foto: Martí Rodríguez/ACN

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

POR UNA BARCELONA SEGURA

Ciudadanos

La inseguridad no es una percepción de los barceloneses. Punto.

Desde el gobierno de Colau y el PSC se ha repetido en los últimos tiempos consignas como: es una percepción inducida por algunos medios de comunicación instigados por algún partido; no existe inseguridad porque los datos así lo demuestran; es una campaña de la oposición para desgastar al gobierno....

La realidad es que Barcelona tiene un alto índice de delitos, no sólo en Ciutat Vella sino que se ha ido extendiendo a toda la ciudad y el distrito de Eixample es también víctima de las políticas buenistas del PSC y Colau. Es un insulto que el responsable de seguridad y concejal del PSC, Albert Batlle, niegue continuamente la grave situación de inseguridad que padecemos. Es un insulto para el barcelonés al que

le han entrado en su casa a robar o para el que le han roto la mandíbula para robarle un reloj. Los políticos esta-

mos para dar soluciones y proteger al ciudadano. Y Ciudadans BCN tiene la solución:

- Incrementar el número de agentes de la GUB y dotarles de los medios necesarios para que puedan realizar su trabajo con seguridad.
- Instrucciones claras y concretas a la GUB, que tendrán el apoyo incondicional del Gobierno en el que esté CS.
- Mantener y reforzar la unidad antidisturbios de la GUB
- Crear una verdadera policía de barrio, que recorra el distrito las 24h del día.
- Abandonar, definitivamente, las políticas buenistas del PSC y Colau, las de Trias también. Unas políticas que nos han llevado a ser el paraíso de los delincuentes.
- Instalación de video cámaras de vigilancia. Menos cámaras para perseguir a conductores y más cámaras para perseguir a los delincuentes.
- Reforzar y mejorar los servicios de emergencia a través del 112 para que la respuesta a una denuncia sea inmediata.
- Impulsar desde el Ayuntamiento, en colaboración con nuestro grupo parlamentario y grupo en el Congreso, modificaciones legislativas dirigidas a dotar de más recursos a las policías, más seguridad a los ciudadanos y tolerancia cero frente a la delincuencia. Sin complejos.
- Crear una unidad de la GUB especializada en okupación, con instrucciones claras y concretas de priorizar la ayuda al ciudadano frente al okupa. Okupar es delito.
- Crear una Oficina de Atención al Ciudadano frente a la okupación, con un teléfono de asistencia 24 horas que dará trámite a denuncias para que la GUB en coordinación con Mossos, pueda actuar inmediatamente.
- Se procederá al desalojo inmediato de todos aquellos inmuebles de titularidad pública okupados.
- Se promoverá, con el grupo parlamentario y el grupo del congreso, impulsar el proyecto de ley de CS contra la okupación.

Para tener una Barcelona segura no es tanto la inversión, que también, como la

gestión, las directrices y el convencimiento que, para que una ciudad sea segura, debe

tener una policía eficiente, eficaz y con el apoyo del gobierno. Sin complejos.

Dejaremos de ser el paraíso de los delincuentes para ser el paraíso de los barceloneses.

Ciudadans BCN, por los tuyos, por ti y por Barcelona.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @CsLesCorts

 CsLesCorts

 Cs Les Corts

 lescorts@ciudadanos-cs.org

CS

A PROP

consum sostenible i de proximitat

‘Conscients del que mengem, canviarem el món’

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

L'enquesta Òmnibus de l'any passat va revelar que un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022 per raons mediambientals i socials. És la constatació que augmenta progressivament la conscienciació sobre la salut del planeta i el canvi climàtic, però també la responsabilitat sobre el que mengem.

En aquest context, l'Ajuntament ha llançat la campanya *Conscients del que mengem, canviarem el món*, que té com a objectiu proporcionar informació clau perquè la ciutadania sigui capaç de prendre decisions conscients i responsables a l'hora de comprar menjar. La campanya anima els usuaris a interessar-se sempre per la procedència dels productes que adquireixen i per la manera com s'han produït. També per coses molt més senzilles,

com ara si els productes són de temporada, ecològics o de proximitat. El coneixement empodera a l'hora de fer la compra, i com més preguntes fem, més conscient serà la nostra compra.

La campanya reivindica que l'ecologisme o la proximitat no són un postureig o una posició política. Comprar productes ecològics i de proximitat implica reduir la contaminació del transport a llarga distància. També redueix l'erosió del sòl,

els gasos d'efecte hivernacle i ajuda a conservar la biodiversitat del nostre entorn.

La campanya s'allargarà fins a finals de març i distribuirà material informatiu exclusiu en els centres de primària i de se-

Un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022

cundària. També serà molt present als mercats municipals mitjançant els comerços verds, establiments de confiança que proporcionen informació sobre els productes que menjarem i que, durant el darrer tram de la campanya, regalaran canyoles i bosses reutilitzables per compres superiors a 10 €. A Barcelona hi ha més de 600 comerços adherits al programa Comerç Verd, el més arrelat a la ciutat per fomentar la compra de producte ecològic i de proximitat.

Aquesta campanya s'emmarca en l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible de Barcelona, el full de ruta a seguir durant els vuit anys vinents que es va presentar el passat mes de novembre i que ha de garantir un canvi d'hàbits en el consum i en la gestió perquè la Barcelona del 2030 sigui molt més sostenible.

AgroVallbona, el gran projecte agroecològic que transformarà econòmicament un barri

Urbanisme

Un gran projecte agroecològic transformarà el barri de Vallbona, al districte de Nou Barris, i contribuirà a dinamitzar l'entorn, a recuperar la tradició agrària i a conservar l'esperit de la comunitat. AgroVallbona es desenvoluparà en dos espais principals, la finca La Ponderosa i la Granja del Ritz.

La Ponderosa és el pilar del projecte, i és on es consolidaran els horts que evolucionaran cap als cultius ecològics. Per garantir la seva continuïtat està prevista una requalificació urbanística dels terrenys com a sòl no urbanitzable d'ús agrícola. L'altra pota del projecte és la Granja del Ritz, que té una enorme càrrega simbòlica i de memòria

popular per al barri. L'espai es recuperarà i es rehabilitarà per convertir-lo en l'equipament de referència i esdevindrà un lloc de formació i recerca aplicada en matèria d'agroecologia. AgroVallbona també servirà per reforçar els lligams i la connectivitat amb el barri veí de Can Sant Joan, de Montcada i Reixach.

Al marge d'aquesta gran iniciativa, l'Ajuntament també està treballant en un pla de protecció del Rec Comtal, als entorns del qual es crearà un itinerari verd amb zones de trobada per passejar-hi i anar-hi en bici. L'obertura del barri al Besòs, que s'aconseguirà amb el soterrament de les vies, facilitarà que el veïnat pugui gaudir del riu i dels seus entorns, on es generarà un refugi de biodiversitat.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

Els comerços emblemàtics es reivindiquen a Europa

Iniciativa

Representants de París, Roma i Lisboa, a més de Barcelona, s'han sumat a la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en Ciutats Europees, una trobada per posar en comú les pràctiques que es duen a terme a cada territori relacionades amb els establiments comercials emblemàtics i per emetre una declaració institucional de suport a aquests comerços.

L'Ajuntament de Barcelona és el promotor d'aquesta iniciativa d'àmbit europeu, que busca reflexionar i debatre sobre la preservació i promoció dels establiments que, per la seva història, valor patrimonial, espe-

cificitat i trajectòria, mereixen ser destacats com a emblemàtics. L'objectiu és traçar estratègies conjuntes entre les diferents ciutats i contribuir plegades a preservar el patrimoni comercial europeu, representat pels comerços de proximitat emblemàtics que sobreviuen als països de la UE.

La jornada es tradueix en una sèrie de taules rodones i ponències centrades en les oportunitats i els reptes que suposa comptar amb el comerç emblemàtic a les ciutats europees i les bones pràctiques en la seva gestió, en particular els casos de Barcelona i de les altres ciutats convidades: París, Roma i Lisboa. També es compta amb l'informe del Grup Europeu de Treball sobre Ciutats

Europees i Comerç, així com amb ponents nacionals i internacionals, a més del Parlament Europeu, també representat institucionalment.

La Declaració de Barcelona sortint de la trobada aborda les necessitats de preservació i de promoció dels comerços. És un document consensuat per tècnics i especialistes de les quatre ciutats, i l'eurodiputat Marcos Ros el traslladarà al Parlament amb l'objectiu que el màxim òrgan representatiu debati a fons sobre quines són les mesures necessàries per salvar i protegir el comerç i com es poden aplicar des de la Unió Europea a tots els països que en formen part, adaptant-les a cada realitat.

EN PRIMERA PERSONA

“De tant en tant hi ha algun turista que et salva el mes”

Amor Garcia

Joieria Ribera
(Eix Sagrada Família)

Amor Garcia regenta una joieria i rellotgeria al carrer Padilla, 258 i demana, des de fa temps, un pla turístic per a la Sagrada Família. Una mesura que ajudi a repartir els maldecaps del turisme, però també els beneficis.

Com resisteix el comerç de proximitat a Sagrada Família?

Tenim molta feina per aguantar. Durant la pandèmia, els grans tenidors no van ajudar gens els comerciants i les botigues de mòbils i els basars han anat substituint el comerç de barri.

Uns quants sí que han pogut mantenir-se.

Sí, els que podem. I aguantem gràcies al veí del barri. I també pels que venen de fora. Tot i que cada cop estem més limitats, perquè els treuen lloc per aparcar i ho tenen més complicat per poder accedir-hi.

I què me'n diu dels turistes? No contribueixen a la causa?

Doncs, sí. Hem detectat que en venen alguns, procedents dels apartaments turístics. De tant en tant et salven el mes. De fet, jo fa molts anys que demano un pla turístic a Sagrada Família.

Amb quina finalitat?

Per esponjar una mica més el turisme fora dels carrers del temple i que els turistes ajudin a dinamitzar el comerç de l'entorn. Això seria bo per al comerç, però també per als veïns, perquè així no hi hauria tanta massificació en alguns punts del barri. Seria bo per a tots.

Foto: Ajuntament

El Mercat de la Boqueria homenatja els savis de la gastronomia

Foto: Ajuntament

Gastronomia

Francisc Fortí, fundador del restaurant El Racó d'en Binu, és l'últim dels grans referents que ha passat pel Consell de Savis del Mercat de la Boqueria, un cicle que reconeix la trajectòria professional de personatges destacats del món de la gastronomia barcelonina i catalana.

Fortí i la seva dona, Francina Suriñach, cap de sala, van rebre un homenatge per la seva trajectòria al capdavant d'El Racó d'en Binu, tot un referent del panorama gastronòmic català que va obrir les portes l'any 1970 i va ser el primer establiment a obtenir dues estrelles Michelin a Catalunya durant la dècada dels 80.

Fortí va començar a cuinar quan tenia catorze anys, a l'Hotel Colón de Barcelona. Després va passar pel restaurant madrileny Jockey i La Tour de l'Argent, a París. Des de fa 53 anys lidera la cuina d'El Racó d'en Binu i encara ara continua davant dels fogons i servint les seves famoses ostres al xampany, la pasta de full amb pebrots o el llobarro a la papillota.

ELS SAVIS DE LA BOQUERIA

Al llarg d'aquests mesos han passat per l'Espai Boqueria Joan Bayén, del Bar Pinotxo, Josep Solà, de la Bodega Sepúlveda, Josep Lladonosa, cuiner i historiador gastronòmic, Isidre Gironès, fundador del restaurant Ca l'Isidre, i Jean-Louis Neichel, fundador i xef del restaurant Neichel.

El conjunt cortsenc visitarà el pròxim dissabte 4 de març el CEEB Tordera Uni Girona, en partit corresponent a la 18a jornada de la Copa Catalunya femenina. El Joventut Les Corts hi arribarà després de la seva victòria per 67-59 contra el CEJ l'Hospitalet del passat 26 de febrer.

Jordi Alastrue busca el seu temps

» L'entrenador del primer equip femení de l'RC de Polo completa a Barcelona la seva 12a mitja marató
 » "Ser entrenador és dur perquè et menges moltes coses, i per això vols un equip tècnic proper", diu

Toni Delgado
PEDRALBES

El món seria molt més sa si tothom disposés dels seus moments per connectar i desconnectar. Jordi Alastrue (Barcelona, 1978), entrenador de l'RC Polo de Divisió d'Honor femenina i director tècnic de la línia masculina de l'Escola d'Hoquei, s'ha proposat tenir-los durant aquest 2023. "Em costa molt trobar temps per a mi, perquè quan surts a córrer comptes amb la teva hora o una hora i mitja per pensar. I, a més, en el meu cas no desconnecto perquè estic rumiant sobre l'equip, l'hoquei i les possibles millores", li confessava a Àlex Masana, en directe a *betevé*, després de completar la Mitja Marató de Barcelona.

Se'l notava molt satisfet. Era la dotzena vegada que el barceloní corria 21,097 metres, una

distància que feia cinc anys que no tastava. En fa que 13 que, ja retirat com a jugador, es va "enganxar" a córrer: "Mai m'ho hauria imaginat, perquè jo sempre havia anat darrere d'una bola. Córrer és una festa que s'ha de viure. Una activitat molt divertida en què, a més, et poses a prova. Crec que no trigaré gaire a fer la següent mitja marató".

LA DURESA DE DIRIGIR

Està decidit a encaixar millor les seves responsabilitats a l'RC de Polo amb la necessitat de córrer. És una afició terapèutica perfecta per algú que dirigeixi grups. "Ser entrenador és dur perquè et menges moltes coses tu sol i per això procures comptar amb un equip tècnic que sigui molt proper i lleial, i amb qui confis molt per compartir-hi moltes coses. Et passes moltes hores pensant què pots fer millor, en els errors...", reflexiona Alastrue per a *Línia Les Corts*.

Alastrue, tècnic del primer equip femení de l'RC de Polo. Foto: David Ramírez

"Normalment, pateixes força i és una emoció implícita a aquesta feina. Ho passo pitjor ara que quan era jugador. Quan competia, potser em passava abans l'equipament després d'una derrota. Ara li dono moltíssimes

voltes perquè, al final, en soc el màxim responsable", afegeix.

L'RC Polo de Divisió d'Honor femenina afronta el tram clau de la temporada. El pròxim 12 de març es reprendrà la Lliga i el conjunt d'Alastrue, cinquè clas-

sificat amb set victòries, un empat i tres derrotes, visitarà el Sanse Complutense. Madrid serà també l'escenari d'un altre repte, la Copa de la Reina, que organitzarà la Real Federación Española de Hockey i l'Ajuntament del 24 al 26 de març al Club de Campo Villa de Madrid.

A quarts de final l'RC Polo s'enfrontarà a la UD Taburiente, líder de la Lliga i, si guanya, el seu rival a semifinals seria el vencedor de l'Atlètic Terrassa HC-Club Egara. A l'altra banda del quadre hi ha el Sanse Complutense-Real Sociedad SS i el duel entre el Junior FC i l'amfitrió, el Club de Campo. "Ja tenim quadre complet per a la Copa de la Reina. En menys d'un mes ens veiem tots i totes a Madrid!", proclama, ambiciós, Alastrue a les seves xarxes socials. Segur que en aquest període tractarà de conservar i cuidar, per molt que li costi, els seus moments propis.

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA incl.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Conversa amb Gabriel Rufián

» L'Espai Línia acollirà el 6 de març a les 18h una conferència del candidat d'ERC a Santa Coloma
 » L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el Línia

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg constant i constructiu que contribueixi a combatre l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible com la metròpoli barcelonina.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb el candidat d'ERC a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, que tindrà lloc dilluns 6 de març a les 18:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn de preguntes al final. La

conferència serà en format conversa amb un periodista del diari *Línia* i versarà sobre els principals reptes que afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Santa Coloma de Gramenet, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat fins ara al centre de Barcelona l'alcaldessa de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler; l'alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i del candidat d'ERC Ernest Maragall.

A banda de Rufián, el mes de març passaran per l'Espai Línia l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon (dia 14); el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro (dia 16); el tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau (dia 16); l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz (dia 21), i l'alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat i presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín (dia 22).

Gabriel Rufián, en una imatge d'arxiu. Foto: Maria Lorenzo

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

No t'ho perdís

Festival Zero

La sisena edició del Festival Zero ja està en marxa. Des del 24 de febrer i fins al 26 de març, els teatres de cinc municipis metropolitans acolliran quatre espectacles i diverses activitats complementàries pensats amb l'objectiu d'atraure públic que no té el costum d'anar al teatre habitualment. Els escenaris d'aquesta proposta cultural supramunicipal seran el Teatre Despí de Sant Joan Despí, el Teatre Núria Espert de Sant Andreu de la Barca, el Teatre Municipal Cooperativa de Barberà del Vallès, el Teatre Clavé de Tordera i el Teatre Auditori de Barberà del Vallès.

Famosos

Si no us sona el nom de Cristina BanBan (el Prat de Llobregat, 1987), no patiu: és cert que per al públic general encara és una desconeguda, però probablement d'ara endavant en sentireu a parlar. Aquesta pintora pratenca de 35 anys fa temps que triomfa a Nova York i també és reconeguda arreu d'Europa dins del món de l'art. Aquest any, la seva obra ha aterrat a Espanya, concretament a la fira Arco de Madrid. Hi ha qui diu que BanBan i les seves pintures abstractes, que mostren sobretot cossos femenins nus abstractes, han estat la gran revelació de l'edició d'enguany d'Arco. La mateixa artista ha reconegut que la seva participació en aquest esdeveniment li fa una il·lusió especial. "Molt feliç d'exposar a Espanya. Ens veiem aviat, Madrid!", deia a Instagram dies abans que arribés el gran dia. Ara deu estar paint l'èxit rotund que ha tingut.

La fitxa

QUI ÉS?

C R I S T I N A B A N B A N

ÉS FAMOSA PER...

Ser una pintora reconeguda
S'ha donat a conèixer a Nova York i arreu d'Europa

QUÈ HA FET?

Triomfar a Arco
Enguany ha estat un dels grans reclams de la fira madrilenya

A LES XARXES...

El món de l'art l'admira
Els entesos valoren l'obra d'aquesta artista pratenca

Llibres

Les nostres mares
Gemma Ruiz Palà

A les protagonistes d'aquesta novel·la, nascudes durant la dictadura, no els deixen desplegar el seu talent. Però elles planten cara i no s'acoquinen davant de res ni ningú. I amb sororitat i alegria, defugen la gàbia domèstica, mantenen la pulsio artística, s'atreveixen al més impensable per l'amor d'un fill, lideren les lluites venials i descobreixen el feminisme.

Teatre

Tots eren fills meus
Arthur Miller

Joe Keller i Steve Deever són dos antics socis d'una fàbrica de peces d'avions que, a la Segona Guerra Mundial, va servir peces defectuoses i va provocar la mort de soldats. Deever ho va pagar amb la presó i Keller va quedar lliure i es va enriquir. Els fills respectius desencadenaran les tràgiques conseqüències de la catàstrofe. Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

L'Assumpció
La Maria

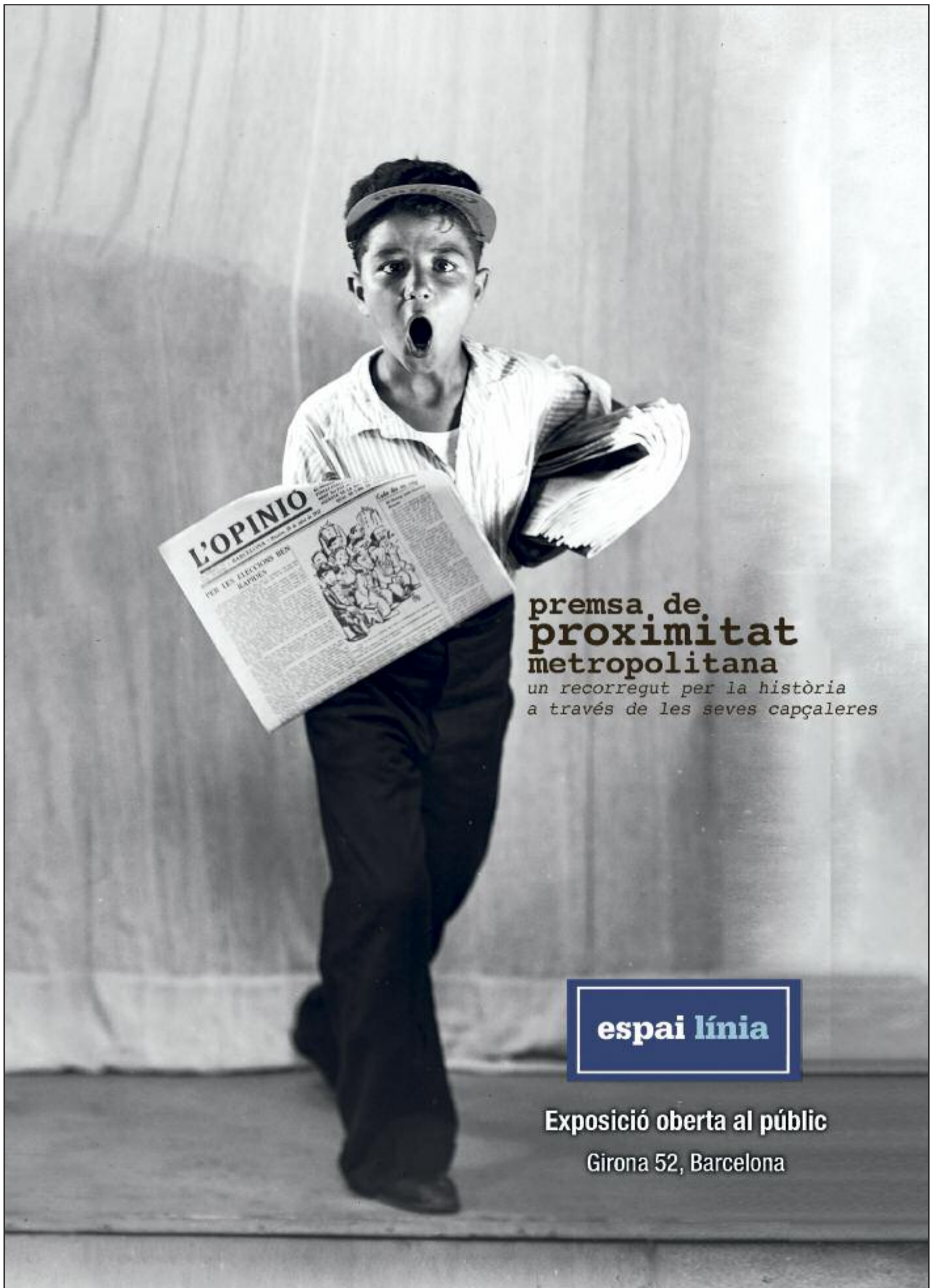
La Maria, el nom artístic de la valenciana Maria Bartomeu, ha debutat amb l'àlbum *L'Assumpció* (Propaganda pel Fet!). Aquesta jove cantant es va fer viral el 2021 amb un vídeo en el qual cantava una cançó antiga i popular d'Alcàsser, *Arranquen vinyes*. Amb el seu primer disc, la Maria ofereix "una irresistible proposta d'evolució del cant valencià", segons la discogràfica.

Pelis i sèries

Momias
Juan Jesús García Galocha

A la ciutat de les mògies, la princesa Nefer i en Thut es veuen obligats a casar-se contra la seva voluntat. Si en Thut perd l'anell reial, rebrà un fort càstig. Mentrestant, al nostre món, Lord Carnaby fa una excavació arqueològica i troba... l'anell reial. Així, en Thut i la Nefer, juntament amb altres companys, visitaran el món actual per recuperar-lo.

premsa de
proximitat
metropolitana
un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La depressió perjudica el cor

Foto: Freepik

📌 SALUT MENTAL

Es parla molt de la vinculació entre trastorns mentals i físics, però amb poc rigor, a conseqüència de la manca de dades contrastades. Ara, un estudi liderat pel King's College London i publicat a la revista *World Psychiatry* revela que els trastorns de l'estat de l'ànim, com la depressió, són un factor de risc important per a diverses malalties. La depressió, per exemple, augmenta un 184% el risc de mortalitat en els diabètics, un 44% en els pacients amb insuficiència cardíaca i un 41% en els afectats per insuficiència renal. També augmenta un 111% el risc de demència en els pacients amb diabetis.

En l'estudi, elaborat a partir del contrast de 20.000 articles potencialment rellevants, hi ha participat el Dr. Joaquim Raduà, cap del grup Imatge dels trastorns relacionats amb l'estat d'ànim i l'ansietat de l'IDIBAPS, investigador del CIBERSAM i professor associat de la Universitat de Barcelona. Per a ell, "la prevenció adreçada a detectar de forma precoç trastorns, com l'abús d'alcohol, la depressió o l'esquizofrènia, podria reduir la incidència de diversos esdeveniments adversos en persones amb malalties cardiovasculars, càncer o diabetis".

Les claus.....

DIABETIS

Una reducció en els casos de depressió podria evitar el 27% de les morts en pacients amb diabetis

ESQUIZOFRÈNIA

L'esquizofrènia augmenta un 54% la mortalitat en pacients amb malalties cardiovasculars

CONDUCTA

A banda dels factors biològics, els trastorns mentals són la causa de conductes que multipliquen el risc

DEPRESSIÓ

La depressió també agreuja la situació dels pacients d'infarts de miocardi i d'insuficiència renal

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sebem relativitzar, somriure i prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

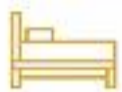
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

f | t | i | o | y
www.lilla.com

LA FAMÍLIA CREIX

ADOLFO DOMINGUEZ

THE TINY BIG SISTER FAVORIT

SINGULARU EUREKAKIDS

STARBUCKS POKAWA LACOSTE

HOFF PDPAOLA SILBON

S.WEAR GAP BANOFFEE

LA CAVA CAKERY

L'illa